

сты; а не знайме ги въ кое Евангеліе вѣрѣватъ: може да си иматъ дръго тѣх-но Евангеліе. И, като были Евангелисты; какъвъ примѣръ да видимъ отъ тѣхъ; че да са поведемъ и ный слѣдъ тѣхъ? Постъ ли? но тѣ не даватъ и да са по-мане за постъ: а, и има ли дръгъ ос-вѣнъ тѣхъ, по доверы ѣстіета и питіета да оупотребава? Но, по кое да ги пров-мѣемъ че са отъ Бога пратены?

И, Апостолы тѣ като проповѣдѣвахъ; себе си първо примѣръ давахъ: както ка-зва Апостолъ Павелъ: „Оумъртѣвавамъ си тѣло то, и го порабоощавамъ; че като пропо-вѣдѣвамъ на дръги тѣ, а азъ да не оста-нх непотрѣбенъ.“[а]

И, не е ли най отъ голѣмы тѣ безз-минцы, тойзи; който са повелъ из-веднѣжъ по надки тѣ на тыа лъжеапостолы, безъ да испита и да ги развѣе, какъвъ сж, кои сж, отъ гдѣ сж, и отъ кого сж пратены? Има ли [казѣвамъ] освѣнъ него дръгъ; да е по беззменъ? не е ли за смѣхъ и за порѣ-ганіе на всичкій свѣтъ?

И, самы тѣ противници са смѣятъ

(а) 1-во Коринт. 9. 27.